

Opinion of the Board (Art. 64)

2/2020. számú vélemény a belga adatvédelmi felügyeleti hatóság által az általános adatvédelmi rendelet 41. cikke értelmében kidolgozott, a magatartási kódexnek való megfelelés ellenőrzésével foglalkozó szervezet akkreditációjával kapcsolatos követelmények tervezetéről

Elfogadás időpontja: 2020. január 28.

Tartalomjegyzék

1	A tények összefoglalása	4
2	ÉRTÉKELÉS	5
2.1	A Testület általános indokolása az akkreditációs követelmények benyújtott tervezetének vonatkozásában	5
2.2	A magatartási kódexeknek való megfelelés ellenőrzésével foglalkozó szervezetekre vonatkozó belga akkreditációs követelmények elemzése	5
2.2.1	ÁLTALÁNOS MEGJEGYZÉSEK	6
2.2.2	FÜGGETLENSÉG	7
2.2.3	ÖSSZEFÉRHETETLENSÉG	8
2.2.4	SZAKÉRTELEM	9
2.2.5	BEVÁLT ELJÁRÁSOK ÉS STRUKTÚRÁK	9
2.2.6	ÁTLÁTHATÓ PANASZKEZELÉS	10
2.2.7	KOMMUNIKÁCIÓ A BELGA FELÜGYELETI HATÓSÁGGAL	10
2.2.8	A KÓDEX FELÜLVIZSGÁLATI MECHANIZMUSAI	11
2.2.9	JOGÁLLÁS	11
3	KÖVETKEZTETÉSEK/AJÁNLÁSOK	12
4	ZÁRÓ MEGJEGYZÉSEK	13

Az Európai Adatvédelmi Testület,

tekintettel a természetes személyeknek a személyes adatok kezelése tekintetében történő védelméről és az ilyen adatok szabad áramlásáról, valamint a 95/46/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről szóló, 2016. április 27-i (EU) 2016/679 európai parlamenti és tanácsi rendelet (a továbbiakban: általános adatvédelmi rendelet) 63. cikkére, 64. cikke (1) bekezdésének c) pontjára, 64. cikke (3)–(8) bekezdésére, valamint 41. cikke (3) bekezdésére,

tekintettel az EGT-megállapodásra és különösen annak az EGT Vegyes Bizottság 2018. július 6-i 154/2018 határozatával módosított XI. mellékletére és 37. jegyzőkönyvére¹,

tekintettel a Testület 2018. május 25-i eljárási szabályzatának 10. és 22. cikkére,

mivel:

(1) Az Európai Adatvédelmi Testület (a továbbiakban: Testület) fő feladata az általános adatvédelmi rendelet egységes alkalmazásának biztosítása, amikor egy felügyeleti hatóság jóvá kívánja hagyni a 41. cikk értelmében a magatartási kódexnek (a továbbiakban: kódex) való megfelelés ellenőrzésével foglalkozó szervezetre vonatkozó akkreditációs követelményeket. Ez a vélemény így hozzá kíván járulni ahhoz, hogy harmonizált megközelítés jöjjön létre az adatvédelmi felügyeleti hatóság által a kódexnek megfelelés ellenőrzésével foglalkozó szervezet illetékes felügyeleti hatóság általi akkreditálása céljából kidolgozandó és alkalmazandó, javasolt követelményekkel kapcsolatban. Az általános adatvédelmi rendelet közvetlenül nem ír elő egységes akkreditációs követelményeket, de támogatja az egységességet. A Testület e célkitűzés elérésére törekszik a véleményében az alábbiak révén: először, arra kéri az illetékes felügyeleti hatóságokat, hogy dolgozzák ki az ellenőrző szervezetek akkreditálására vonatkozó követelményeket az általános adatvédelmi rendelet 41. cikkének (2) bekezdése, illetve az (EU) 2016/679 rendelet szerinti magatartási kódexekről és ellenőrző szervezetekről szóló 1/2019 iránymutatás (a továbbiakban: iránymutatás) alapján, az iránymutatás akkreditálásra vonatkozó szakaszában (12. szakasz) felvázolt nyolc követelmény alkalmazásával; másodsor, arra kéri őket, hogy írásbeli iránymutatásban ismertessék az akkreditációs követelményeket; végezetül, arra kéri őket, hogy ezzel a véleménnyel összhangban a harmonizált megközelítés érdekében fogadják el ezeket a követelményeket.

(2) Az általános adatvédelmi rendelet 41. cikkére hivatkozva az illetékes felügyeleti hatóságoknak el kell fogadniuk a jóváhagyott kódexeknek való megfelelés ellenőrzésével foglalkozó szervezetek akkreditálására vonatkozó követelményeket. Alkalmazniuk kell ugyanakkor az egységességi mechanizmust, hogy lehetővé tegyék a megfelelő követelmények megállapítását annak biztosítása érdekében, hogy az ellenőrző szervezetek hozzáértő módon, egységesen és függetlenül ellenőrizzék a kódexeknek való megfelelést, előmozdítva ezzel a kódexek megfelelő alkalmazását az Unióban, illetve ennek eredményeként az általános adatvédelmi rendelet megfelelő alkalmazását.

(3) A nem közhatalmi szervekre egyéb szervezetekre vonatkozó kódexek jóváhagyása érdekében a kódex részeként meg kell nevezni az ellenőrző szervezetet (vagy szervezeteket), és az illetékes

¹ Ebben a véleményben az Unióra való hivatkozást az EGT-re történő hivatkozásként kell érteni.

felügyeleti hatóságnak akkreditálnia kell olyan szervezetként, amely képes hatékonyan ellenőrizni a kódexnek való megfelelést. Az általános adatvédelmi rendelet nem határozza meg az „akkreditálás” fogalmát. Az általános adatvédelmi rendelet 41. cikkének (2) bekezdése azonban felvázolja az ellenőrző szervezet akkreditálására vonatkozó általános követelményeket. Számos követelménynek kell megfelelni ahhoz, hogy az illetékes felügyeleti hatóság akkreditáljon egy ellenőrző szervezetet. Az akkreditáció megszerzéséhez a kódex felelőseinek ki kell fejteniük és be kell mutatniuk, hogy a javasolt ellenőrző szervezetük miként tesz eleget a 41. cikk (2) bekezdésében foglalt követelményeknek.

(4) Az ellenőrző szervezetekre vonatkozó akkreditációs követelmények az egységességi mechanizmus hatálya alá tartoznak, de az iránymutatásban előrevetített akkreditációs követelmények kidolgozása során figyelembe kell venni a kódex alkalmazásának ágazatát vagy sajátosságait. Az illetékes felügyeleti hatóságok mérlegelési jogkörrel rendelkeznek az egyes kódexek hatályával és sajátosságaival kapcsolatban, és figyelembe kell venniük a vonatkozó jogszabályokat. A Testület véleménye ezért el kívánja kerülni azokat a jelentős következtelenségeket, amelyek befolyásolhatják az ellenőrző szervezetek teljesítményét és ennek következtében az általános adatvédelmi rendelet szerinti magatartási kódexek és az azoknak való megfelelést ellenőrző szervezetek megítélését.

(5) Ebben a tekintetben a Testület által elfogadott iránymutatás irányadó lesz az egységességi mechanizmus összefüggésében. Az iránymutatásban a Testület egyértelművé tette, hogy az ellenőrző szervezetek akkreditációja csak adott kódexre vonatkozik, de egy ellenőrző szervezet több kódex esetében is akkreditálható, amennyiben mindegyik vonatkozásában megfelel az akkreditációs követelményeknek.

(6) A Testület véleményét az általános adatvédelmi rendelet 64. cikkének (3) bekezdése szerint – az Európai Adatvédelmi Testület eljárási szabályzata 10. cikkének (2) bekezdésével együtt értelmezve – az azt követő első munkanaptól számított nyolc héten belül kell elfogadni, hogy az elnök és az illetékes felügyeleti hatóság úgy határozott, hogy a dokumentáció teljes. Az elnök döntése alapján ez a határidő – figyelemmel a tárgy összetettségére – további hat héttel meghosszabbítható.

A KÖVETKEZŐ VÉLEMÉNYT FOGADTA EL:

1 A TÉNYEK ÖSSZEFOGLALÁSA

1. A belga felügyeleti hatóság benyújtotta a Testületnek a magatartási kódexeknek való megfelelés ellenőrzésével foglalkozó szervezetekre vonatkozó akkreditációs követelményeket tartalmazó határozattervezetét, és a 64. cikk (1) bekezdésének c) pontja értelmében a Testület véleményét kérte az egységes uniós szintű megközelítés érdekében. A dokumentáció teljességére vonatkozó határozat 2019. október 25-én kelt.
2. A Testület eljárási szabályzata² 10. cikke (2) bekezdésének megfelelően, a szóban forgó ügy összetettségére való tekintettel az elnök úgy határozott, hogy az elfogadásra eredetileg rendelkezésre álló nyolchetes időszakot további hat héttel meghosszabbítja.

2 ÉRTÉKELÉS

2.1 A Testület általános indokolása az akkreditációs követelmények benyújtott tervezetének vonatkozásában

3. A Testületnek véleményezésre benyújtott valamennyi akkreditációs követelménynek teljes mértékben meg kell felelnie az általános adatvédelmi rendelet 41. cikke (2) bekezdésében foglalt követelményeknek, és összhangban kell lennie az iránymutatás akkreditációról szóló szakaszában (12. szakasz, 21–25. oldal) a Testület által felvázolt nyolc területtel. A Testület véleménye biztosítani kívánja az egységességet és az általános adatvédelmi rendelet 41. cikke (2) bekezdésének megfelelő alkalmazását a benyújtott tervezet vonatkozásában.
4. Ez azt jelenti, hogy amikor sor kerül a kódexeknek való megfelelés ellenőrzésével foglalkozó szervezet akkreditációs követelményeinek kidolgozására az általános adatvédelmi rendelet 41. cikke (3) bekezdésének és 57. cikke (1) bekezdése p) pontjának megfelelően, valamennyi felügyeleti hatóságnak eleget kell tennie ezeknek az iránymutatásban szereplő alapkövetelményeknek, és a Testület javasolhatja, hogy a felügyeleti hatóságok az egységesség biztosítása érdekében ennek megfelelően módosítsák tervezeteiket.
5. A nem közhatalmi szervekre és szervezetekre vonatkozó valamennyi kódex esetében szükség van akkreditált ellenőrző szervezetekre. Az általános adatvédelmi rendelet kifejezetten arra kéri a felügyeleti hatóságokat, a Testületet és a Bizottságot, hogy ösztönözzék olyan magatartási kódexek kidolgozását, amelyek – a különböző adatkezelő ágazatok egyedi jellemzőinek, valamint a mikro-, kis- és középvállalkozások sajátos igényeinek figyelembevételével – segítik az általános adatvédelmi rendelet helyes alkalmazását (az általános adatvédelmi rendelet 40. cikkének (1) bekezdése). A Testület ezért felismeri, hogy a követelményeknek meg kell felelniük a különböző típusú kódexeknek, alkalmazhatónak kell lenniük eltérő méretű ágazatok számára, különböző érdekek, és az eltérő kockázattal járó adatkezelési tevékenységek esetében.
6. A Testület egyes területeken támogatni fogja a harmonizált követelmények kidolgozását, és ennek érdekében arra ösztönzi a felügyeleti hatóságot, hogy vegye figyelembe a magyarázatként adott példákat.
7. Ha ez a vélemény nem tér ki valamely egyedi követelményre, az azt jelenti, hogy a Testület nem kér további intézkedést a belga felügyeleti hatóságtól.
8. Ez a vélemény nem foglalkozik a belga felügyeleti hatóság által benyújtott olyan tételekkel, amelyek nem tartoznak az általános adatvédelmi rendelet 41. cikke (2) bekezdésének hatálya alá, mint például a nemzeti jogszabályokra való hivatkozások. A Testület ugyanakkor megjegyzi, hogy a nemzeti jogszabályoknak adott esetben meg kell felelniük az általános adatvédelmi rendeletnek.

2.2 A magatartási kódexeknek való megfelelés ellenőrzésével foglalkozó szervezetekre vonatkozó belga akkreditációs követelmények elemzése

9. Figyelembe véve, hogy:
 - a. az általános adatvédelmi rendelet 41. cikkének (2) bekezdése felsorolja, hogy az ellenőrző szervezetnek milyen feltételeknek kell megfelelnie az akkreditáláshoz;

- b. az általános adatvédelmi rendelet 41. cikkének (4) bekezdése előírja, hogy valamennyi kódex esetében szükség van akkreditált ellenőrző szervezetre (kivéve a 41. cikk (6) bekezdése értelmében a közhatalmi szervekre vonatkozó kódexeket); valamint
- c. az általános adatvédelmi rendelet 57. cikke (1) bekezdésének p) és q) pontja szerint az illetékes felügyeleti hatóságnak meg kell határoznia és közzé kell tennie az ellenőrző szervezetek akkreditációjára vonatkozó szempontokat, és el kell végeznie a magatartási kódexnek való megfelelést ellenőrző szervezetek akkreditációját;

a Testület véleménye szerint:

2.2.1 ÁLTALÁNOS MEGJEGYZÉSEK

10. A Testület megjegyzi, hogy az akkreditációs követelmények tervezete nem követi az iránymutatás 12. szakaszában meghatározott felépítést. A követelmények értékelése és egységesítése érdekében a Testület azt ajánlja a belga felügyeleti hatóságnak, hogy a határozattervezetben kövesse az iránymutatás szerinti felépítést.
11. A Testület megjegyzi, hogy a bevezetés (3) bekezdése szerint az ellenőrző szervezetnek az általános adatvédelmi rendeletben szereplő követelményeken és az iránymutatás 12. szakaszán túlmenően meg kell felelnie a belga felügyeleti hatóság határozatában szereplő akkreditációs követelményeknek is. Az iránymutatásra való hivatkozás örvendetes, a Testület azonban megjegyzi, hogy a belga felügyeleti hatóság követelményei nem kiegészítik az általános adatvédelmi rendeletben szereplő követelményeket, hanem inkább továbbfejlesztik azokat. A Testület arra ösztönzi a belga felügyeleti hatóságot, hogy módosítsa a megfogalmazást, és ezzel tegye egyértelművé, hogy a határozatban szereplő követelmények nem kiegészítik az általános adatvédelmi rendeletben foglalt követelményeket, hanem azokon alapulnak.
12. A Testület megállapítja, hogy a belga felügyeleti hatóság által kidolgozott akkreditációs követelmények tervezete több alkalommal utal „a kódexhez csatlakozók számára”. Ebben a tekintetben a belga felügyeleti hatóság 3.2. akkreditációs követelményének második bekezdése kimondja, hogy a szükséges emberi erőforrások mennyisége és típusa „...a kódexhez csatlakozók számától” függ. Nem egyértelmű, hogyan alapulhat a belga felügyeleti hatóság értékelése ezen a követelményen, mivel elképzelhető, hogy amikor az ellenőrző szervezet benyújtja az akkreditációra vonatkozó kérelmét, nem ismert a kódexhez csatlakozók száma, amely az akkreditációt követően jelentősen módosulhat. Továbbá az iránymutatás szerint az ellenőrző szervezet forrásainak és személyzetének arányosnak kell lenniük többek között a kódexhez várhatóan csatlakozók számával és méretével (az iránymutatás 73. bekezdése, 24. oldal). A Testület megjegyzi, hogy ugyanez a „kódexhez csatlakozók számára” történő hivatkozás szerepel az 5.2. és a 6.2. követelményben. A Testület ezért azt ajánlja a belga felügyeleti hatóságnak, hogy az iránymutatással való harmonizáció és a nagyobb rugalmasság érdekében megfelelően hivatkozzon „a kódexhez várhatóan csatlakozók számára és méretére”.
13. Végezetül, a Testület megjegyzi, hogy a tervezet nem utal az akkreditáció időtartamára vagy az akkreditáció visszavonására vonatkozó eljárásra. A Testület elfogadja, hogy ezek a területek az akkreditációs követelményeket támogató iránymutatás körébe tartoznak, de fontos területeknek tartja őket az akkreditációs folyamat egészének átláthatósága szempontjából. A Testület ezért arra ösztönzi a belga felügyeleti hatóságot, hogy egyértelműen határozza meg az akkreditáció időtartamát és az akkreditáció visszavonására vonatkozó eljárást az akkreditációs követelményekkel kapcsolatos iránymutatásban.

2.2.2 FÜGGETLENSÉG

14. A Testület véleménye szerint az ellenőrző szervezet függetlensége az ellenőrző szervezet kinevezésére, feladataira és működésére vonatkozó formális szabályokként és eljárásokként értendő. Ezek a szabályok és eljárások lehetővé teszik, hogy az ellenőrző szervezet teljesen önállóan ellenőrizze a magatartási kódexeknek való megfelelést közvetlen vagy közvetett befolyásolás, illetve a döntéseit esetlegesen befolyásoló nyomás nélkül. Az ellenőrző szervezetnek ezért az alábbi négy fő területen bizonyítania kell pártatlanságát és függetlenségét: jogi és döntéshozatali eljárások, pénzügyi források, szervezeti források és felépítés, valamint elszámoltathatóság. A belga felügyeleti hatóság akkreditációs követelményeiben szereplő példák nem fedik le maradéktalanul ezt a négy területet. A Testület azt ajánlja, hogy a belga felügyeleti hatóság az említett négy területnek megfelelően dolgozza ki még részletesebben az ellenőrző szervezet pártatlanságára és függetlenségére vonatkozó követelményeket. A Testület továbbá arra ösztönzi a belga felügyeleti hatóságot, hogy adjon meg olyan gyakorlati példákat, amelyek egyértelműbbé teszik, hogyan bizonyítható a pártatlanság és függetlenség az említett négy területen.
15. A Testület megállapítja, hogy az 1.1. követelmény harmadik bekezdésének utolsó francia bekezdésében szereplő példa („az ellenőrző szervezet és a kódex felelőse közötti szerződéses jogviszonnyal kapcsolatos információk”) csak a külső ellenőrző szervezetekre vonatkozik. Amennyiben az ellenőrző szervezet a kódex felelősének szervezetéhez tartozik, különös figyelmet kell fordítani arra, hogy egymástól függetlenül tudjanak eljárni. A Testület arra ösztönzi a belga felügyeleti hatóságot, hogy szabja testre a példákat annak figyelembevételével, hogy az ellenőrző szervezetek külső vagy belső ellenőrző szervezetek is lehetnek.
16. A Testület továbbá úgy véli, hogy az 1.1. követelmény utolsó bekezdését egyértelművé lehetne tenni annak ismertetésével, hogyan történik az attól az ágazattól való függetlenség értékelése, amelyre a kódex vonatkozik, tekintettel arra, hogy az ilyen „ágazat” esetleg nem egyértelmű gazdálkodó egység. A Testület arra ösztönzi a belga felügyeleti hatóságot, hogy egyértelműbben fogalmazzon az olyan bizonyíték fogalmának és típusának jobb megértése érdekében, amelyet az ellenőrző szervezetek a követelménynek való megfelelés érdekében benyújthatnak.
17. Az ellenőrző szervezet elszámoltathatósága tekintetében a Testület megjegyzi, hogy az ellenőrző szervezetnek bizonyítania kell az „elszámoltathatóságot” a határozatai és intézkedései kapcsán, mert csak így tekintendő függetlennek. A Testület úgy véli, hogy a belga felügyeleti hatóság akkreditációs követelményeinek 9. szakaszában szereplő elszámoltathatósági követelmények nem fedik le teljesen mindazokat az elemeket, amelyeket figyelembe kell venni. A belga felügyeleti hatóságnak egyértelművé kell tennie, hogy milyen típusú bizonyítékot vár az ellenőrző szervezettől az elszámoltathatóság bizonyítására. Ez lehetséges például a feladatkörök, a döntéshozatali keret és a jelentéstételi eljárások meghatározásával, illetve olyan szakpolitikák kidolgozásával, amelyek növelik a személyzet tudatosságát az irányítási struktúrákkal és a meglévő eljárásokkal kapcsolatban. A Testület ezért azt ajánlja a belga felügyeleti hatóságnak, hogy szigorítson az elszámoltathatósági követelményeken, tegye lehetővé a tartalom jobb megértését az ellenőrző szervezet függetlenségével kapcsolatban, és hozzon több példát arra, hogy milyen bizonyítékot nyújthatnak be az ellenőrző szervezetek.
18. A belga felügyeleti hatóság 3.1. akkreditációs követelménye (3. szakasz: „megfelelő emberi erőforrások”) szerint az ellenőrző szervezetnek bizonyítania kell, hogy „képes szabadon megválasztani szakképzett személyzetét a feladatai ellátása érdekében”. A Testület megjegyzi, hogy az ellenőrző

szervezet olyan személyzettel is rendelkezhet, amelyet egy másik, a kódextől független szervezet választott, ahogy az az iránymutatásban szerepel (68. bekezdés, 23. oldal). A Testület azt ajánlja a belga felügyeleti hatóságnak, hogy az iránymutatásnak megfelelően módosítsa a megfogalmazást, és egészítse ki azzal a lehetőséggel, hogy a személyzetet egy másik, a kódextől független szervezet választja ki. A Testület továbbá azon a véleményen van, hogy gyakorlati szempontból néhány példa is hasznos lehet. A valamely, kódextől független szervezet által biztosított személyzetre példa az olyan ellenőrző személyzet, amelyet munkaközvetítéssel és emberi erőforrásokkal kapcsolatos szolgáltatásokat nyújtó független külső vállalat közvetített. A Testület ezért arra ösztönzi a belga felügyeleti hatóságot, hogy egészítse ki a tervezetet az itt leírt esethez hasonló példával.

19. A Testület megjegyzi továbbá, hogy a belga felügyeleti hatóság 3.1. akkreditációs követelménye nem ismerteti, hogyan bizonyíthatja az ellenőrző szervezet, hogy képes szabadon megválasztani szakképzett személyzetét. A követelmények gyakorlati alkalmazásának elősegítése érdekében a Testület hasznosnak tartana néhány példát. A Testület ezért arra ösztönzi a belga felügyeleti hatóságot, hogy tegye egyértelművé, hogyan bizonyíthatja az ellenőrző szervezet, hogy képes szabadon megválasztani szakképzett személyzetét.
20. Azzal a kötelezettséggel kapcsolatban, hogy az ellenőrző szervezetnek bizonyítania kell, hogy megfelelő számú személyzettel rendelkezik (a belga felügyeleti hatóság 3.2. akkreditációs követelménye), a Testület úgy véli, hogy gyakorlati szempontból hasznos lenne néhány példa. A Testület ezért arra ösztönzi a belga felügyeleti hatóságot, hogy tegye egyértelművé, hogyan bizonyíthatja az ellenőrző szervezet, hogy megfelelő számú személyzettel rendelkezik.
21. A Testület megállapítja, hogy a belga felügyeleti hatóság 4.3. akkreditációs követelménye (a pénzügyi intézkedésekről szóló szakasz) előírja, hogy az ellenőrző szervezetnek „megfelelő mechanizmusokkal kell rendelkeznie [...] az esetleges pénzbírságok fedezésére”. A Testület véleménye szerint ez a kötelezettség megakadályozhatja a kis vagy közepes ellenőrző szervezetek akkreditációját. A Testület ezért azt ajánlja a belga felügyeleti hatóságnak, hogy törölje ezt a követelményt a tervezetből vagy módosítsa a megfogalmazást, és általában véve utaljon az ellenőrző szervezet feladataira.

2.2.3 ÖSSZEFÉRHETETLENSÉG

22. A Testület megállapítja, hogy a belga felügyeleti hatóság 1.2. akkreditációs követelménye csak azokkal a helyzetekkel foglalkozik, amikor az összeférhetetlenség az ellenőrző szervezet személyzete körében merül fel. Az akkreditációs követelményeknek egyéb olyan forgatókönyveket is figyelembe kell venniük, amikor esetleges összeférhetetlenség merül fel magában az ellenőrző szervezetben, például a tevékenységei, kapcsolatai, szervezete vagy eljárásai miatt. A Testület ezért azt ajánlja a belga felügyeleti hatóságnak, hogy módosítsa az akkreditációs követelmények tervezetét, és egészítse ki azzal, hogy nem csak a személyzettel, hanem magával az ellenőrző szervezettel kapcsolatos összeférhetetlenséget is kerülni kell.
23. A Testület megállapítja továbbá, hogy a belga felügyeleti hatóság akkreditációs követelményei nem tartalmazzák kifejezetten az ellenőrző szervezet azon kötelezettségét, hogy tartózkodnia kell minden olyan tevékenységtől, amely nem egyeztethető össze a feladataival és kötelezettségeivel, illetve semmilyen személytől, szervezettől vagy társulástól sem kérhet vagy fogadhat el utasítást (az iránymutatás 68. bekezdése, 23. oldal). A Testület ezért azt ajánlja, hogy a belga felügyeleti hatóság az iránymutatásnak megfelelően dolgozza át a szöveget, és egészítse ki a fent említett kötelezettségekkel.

2.2.4 SZAKÉRTELEM

24. A Testület megjegyzi, hogy a belga felügyeleti hatóság szakértelemre vonatkozó 5.1. követelménye magában foglalja az alábbiakat: az adatvédelmi jogszabályokkal kapcsolatos ismeretek és tapasztalat, azzal az ágazattal vagy adatkezelési tevékenységgel kapcsolatos ismeretek és tapasztalat, amelynek vonatkozásában ellenőrző szervezetként fog eljárni, valamint azzal kapcsolatos ismeretek és tapasztalat, hogyan ellenőrizhető az ellenőrző szervezet arra vonatkozó képessége, hogy ellenőrizze a kódexnek való megfelelést a kódexhez csatlakozók körében.
25. A belga felügyeleti hatóság az iránymutatás valamennyi elemét feltüntette a követelményekben, de a Testület véleménye szerint az adatvédelemmel kapcsolatos ismeretek és szakértelem szintjét összhangba kell hozni az iránymutatással. A Testület ezért arra ösztönzi a belga felügyeleti hatóságot, hogy az iránymutatásnak megfelelően módosítsa a szöveget, és írja elő az adatvédelmi jogszabályok mélyreható ismeretét.
26. A Testület szerint az akkreditációs követelményeknek átláthatóknak kell lenniük. Emellett ki kell térniük a mikro-, kis- és középvállalkozások adatkezelési tevékenységével kapcsolatos kódexek vonatkozásában akkreditáció iránti kérelmet benyújtó ellenőrző szervezetekre (az általános adatvédelmi rendelet 40. cikkének (1) bekezdése).
27. Az iránymutatás szerint minden kódexnek meg kell felelnie az ellenőrzési mechanizmusra vonatkozó követelményeknek (az iránymutatás 6.4. szakasza), és bizonyítaniuk kell, hogy „az ellenőrzésre vonatkozó javaslataik megfelelőek és operatív szempontból megvalósíthatóak” (az iránymutatás 41. bekezdése, 17. oldal). Ebben az összefüggésben az ellenőrző szervezettel rendelkező kódexeknek ismertetniük kell az ellenőrző szervezetek számára a szükséges szakértői szintet, hogy hatékonyan tudják ellátni a kódexnek való megfelelés ellenőrzésével kapcsolatos feladatokat. Ennek érdekében – az ellenőrző szervezettől elvárt szakértelem szintjének értékeléséhez – általában véve figyelembe kell venni olyan tényezőket, mint például az érintett ágazat mérete, a különböző érdekek és a kódex által leírt adatkezelési tevékenységek kockázata. Ez akkor is fontos lenne, ha több ellenőrző szervezet létezik, mert a kódex segítségével biztosítható a szakértelemre vonatkozó követelmények egységes alkalmazása az ugyanazzal a kódexszel foglalkozó valamennyi ellenőrző szervezet esetében.
28. Az egyes ellenőrző szervezetek szakértelmét az adott kódexnek megfelelően kell értékelni. A Testület ezért arra ösztönzi a belga felügyeleti hatóságot, hogy vegye figyelembe a szakértelemre vonatkozóan a kódexben meghatározható további követelményeket, és biztosítsa, hogy az egyes ellenőrző szervezetek szakértelmének értékelésére az adott kódexnek megfelelően kerüljön sor. A felügyeleti hatóság ellenőrizni fogja, hogy az ellenőrző szervezet megfelelő kompetenciákkal rendelkezik-e a kódexnek való megfelelés hatékony ellenőrzéséhez kapcsolódó konkrét feladatok vonatkozásában. A Testület emellett arra ösztönzi a belga felügyeleti hatóságot, hogy dolgozza át az 5.2. követelményt, ugyanazt a megfogalmazást használva, mint a többi követelmény esetében, vagyis kezdje a követelményt „az ellenőrző szervezetnek bizonyítania kell, hogy...” szövegrésszel.

2.2.5 BEVÁLT ELJÁRÁSOK ÉS STRUKTÚRÁK

29. A belga felügyeleti hatóság 6.2. akkreditációs követelménye szerint az ellenőrzési tervek megvalósítására vonatkozó követelmények magukban foglalják „a beérkezett panaszok számát” (utólagos kiemelés). A panaszok száma fontos szempont lehet, de a Testület úgy véli, hogy más elemek, például a panaszok tárgya, nagyobb jelentőséggel bírhat. A Testület ezért arra ösztönzi a belga felügyeleti hatóságot, hogy törölje a panaszok „számára” való utalást, és általánosabban fogalmazva, a „beérkezett panaszokra” utaljon.

30. A Testület megjegyzi, hogy a belga felügyeleti hatóság 6.3. akkreditációs követelménye a nemzetközi átadások eszközeként utal a magatartási kódexre. A 2019–2020 közötti munkaprogram részeként a Testület jelenleg a magatartási kódexekre mint az átadások eszközére vonatkozó iránymutatáson dolgozik. Mivel még nem került sor az iránymutatás elfogadására, a Bizottság szerint a belga felügyeleti hatóság 6.3. akkreditációs követelményében szereplő utalás zavart kelthet, és az iránymutatás elfogadását követően esetlegesen módosítani kell. A Testület ezért azt ajánlja, hogy a belga felügyeleti hatóság törölje a 6.3. követelményt.

2.2.6 ÁTLÁTHATÓ PANASZKEZELÉS

31. A Testület megállapítja, hogy a 7.1. követelményben szereplő panaszkezelési eljárás csak az érintettekre vonatkozik, és meggátol más szereplőket, például az érintetteket képviselő vagy a személyes adatok védelmével foglalkozó szervezeteket vagy társulásokat abban, hogy panaszt nyújtsanak be az ellenőrző szervezetnél. A Testület arra ösztönzi a belga felügyeleti hatóságot, hogy módosítsa a követelményt, és fogalmazzon átfogóbban úgy, hogy ne csak az érintettekre korlátozza a panasz benyújtásának lehetőségét.
32. A Testület megjegyzi továbbá, hogy a belga felügyeleti hatóság akkreditációs követelményei nem utalnak korrekciós intézkedésekre, amelyeket az általános adatvédelmi rendelet 40. cikkének (4) bekezdése értelmében meg kell határozni a magatartási kódexben. A Testület ezért azt ajánlja, hogy a belga felügyeleti hatóság utaljon a magatartási kódexben arra az esetre meghatározott szankciók listájára, ha az adatkezelő vagy adatfeldolgozó megsérti a kódexet.
33. A Testület megjegyzi, hogy a belga felügyeleti hatóság 7.3. akkreditációs követelménye szerint az ellenőrző szervezetnek kérésre a felügyeleti hatóság rendelkezésére kell bocsátania a beérkezett panaszok és az elbírálásuk nyilvántartását. A Testület elismeri, hogy a belga felügyeleti hatóság a panaszkezelési eljárás tekintetében meg kíván felelni az átláthatóság elvének, de úgy véli, hogy a belga felügyeleti hatóság akkreditációs követelményeinek tartalmazniuk kell az ellenőrző szerv arra vonatkozó kötelezettségét, hogy nyilvánosan hozzáférhetővé kell tenni a határozatokat vagy azok általános információit, ahogy az az iránymutatásban szerepel (74. bekezdés, 24. oldal). A Testület ezért azt ajánlja, hogy a belga felügyeleti hatóság az iránymutatásnak megfelelően dolgozza át az akkreditációs követelmények szövegét, hogy biztosítsa a határozatok vagy azok általános információinak nyilvános hozzáférhetőségét.
34. Továbbá, amennyiben a belga felügyeleti hatóság úgy dönt, hogy biztosítja a panaszkezelési eljárás átláthatóságát, és ennek érdekében előírja, hogy az ellenőrző szervezet tegye közzé az ebben az összefüggésben hozott határozatokkal kapcsolatos összefoglalót, a Testület azt ajánlja, hogy a belga felügyeleti hatóság határozza meg, milyen információkat köteles közzétenni az ellenőrző szervezet. Az ellenőrző szervezet például rendszeresen közzétehet statisztikai adatokat az ellenőrzési tevékenységek eredményével, például a beérkezett panaszok számával, a jogsértések típusaival és a meghozott korrekciós intézkedésekkel együtt.

2.2.7 KOMMUNIKÁCIÓ A BELGA FELÜGYELETI HATÓSÁGGAL

35. A belga felügyeleti hatósággal folytatott kommunikáció tekintetében a 8.1. követelmény kimondja, hogy az ellenőrző szervezet „időközönként” tájékoztatni fogja a belga felügyeleti hatóságot a kódex megsértése esetén hozott intézkedésekről és az ilyen intézkedések okáról azon túl, hogy az éves jelentés áttekintést nyújt az ellenőrző szervezet tevékenységéről és határozatairól. A Testület üdvözlöi a felügyeleti hatósággal folytatott időközönkénti kommunikációra való kifejezett utalást és az ilyen

kommunikáció gyakoriságának meghatározására vonatkozó követelményeket, de úgy véli, hogy megfelelő szintű rugalmasságra van szükség, hogy iránymutatást nyújtsanak az ellenőrző szervezeteknek azzal kapcsolatban, mikor kell jelentést készíteni, ahelyett, hogy túl szigorú követelményeket határoznának meg. A követelményeknek figyelembe kell venniük a változó körülményeket és a felsorolt különböző tényezőket. A Testület arra ösztönzi a belga felügyeleti hatóságot, hogy fogalmazza át a 8.1. követelményt annak egyértelművé tétele érdekében, hogy az időközönkénti jelentéstétel rugalmas.

36. A 8.1. követelmény értelmében a kommunikáció gyakorisága „az érintettekre vonatkozó kockázattól, a magatartási kódex összefüggésében történő adatkezelés érzékenységtől és összetettségétől, az érintett ágazat méretétől és a kódexhez csatlakozók számától függ”. Emellett a Testület megjegyzi, hogy a belga felügyeleti hatóság által az ilyen jelentésekkel kapcsolatban végzett felülvizsgálat általában a súlyosabb vagy gyakoribb jogsértésekre és a meghozott intézkedésekre összpontosít. A Testület arra ösztönzi a belga felügyeleti hatóságot, hogy a felügyeleti hatósággal folytatott kommunikáció gyakoriságának meghatározására vonatkozó követelmények részeként utaljon a jogsértések súlyosságára és gyakoriságára, valamint a meghozott intézkedésekre. A Testület továbbá arra ösztönzi a belga felügyeleti hatóságot, hogy utaljon a magatartási kódex által meghatározott kommunikációs követelményekre.
37. Továbbá, a kódexhez csatlakozók számában történt jelentős változások nem szerepelnek a belga felügyeleti hatóság 8.2. akkreditációs követelményében olyan lényeges változásként, amelyet indokolatlan késedelem nélkül a felügyeleti hatóság tudomására kell hozni. A Testület ezért azt ajánlja a belga felügyeleti hatóságnak, hogy a 8.2. követelményben a jelentős változások felsorolását egészítse ki a kódexhez csatlakozók számában történt releváns változásokkal.
38. A 8.3. követelményt illetően a Testület támogatja a nyilvánosan hozzáférhető információkat, de úgy véli, hogy egyértelműbbé lehetne tenni az utolsó két pont megfogalmazását. Ebből a célból a Testület azt ajánlja, hogy a belga felügyeleti hatóság az utolsó két pontban megfelelően utaljon a magában a kódexben meghatározott szabályokra és eljárásokra.

2.2.8 A KÓDEX FELÜLVIZSGÁLATI MECHANIZMUSAI

39. Az akkreditációs követelmények között szerepel, hogy az ellenőrző szervezetnek megfelelően részt kell vennie a magatartási kódex felülvizsgálatában (11.2. követelmény). A Testület olyan akkreditációs követelmények meghatározására ösztönöz, amelyek előírják, hogy az ellenőrző szervezet dolgozzon ki olyan mechanizmusokat, amelyek lehetővé teszik a visszajelzéseket a kódexek felelősei, illetve a magatartási kódexben említett bármely egyéb gazdálkodó egység számára. A lehetőségek közé tartozik az ellenőrzési eljárás, a panaszkezelés vagy a kódex megsértése esetén hozott intézkedések eredményeinek felhasználása. A Testület ezért arra ösztönzi a belga felügyeleti hatóságot, hogy módosítsa a tervezetet, és egészítse ki azzal, hogy az ellenőrző szervezet köteles olyan mechanizmusokkal rendelkezni, amelyek lehetővé teszik a visszajelzéseket a kódexek felelősei, illetve a magatartási kódexben említett bármely egyéb gazdálkodó egység számára.

2.2.9 JOGÁLLÁS

40. A belga felügyeleti hatóság 2.4. akkreditációs követelménye szerint az ellenőrzési tevékenységek fenntarthatóságát és folytonosságát bizonyítani kell az olyan mechanizmusokkal kapcsolatban, amelyek a kódexhez csatlakozó egy vagy több tag visszalépését hivatottak leküzdeni. A Testület szerint nem egyértelmű, hogyan befolyásolná a kódexhez csatlakozó egy vagy több tag visszalépése az

ellenőrző szervezet teljesítményét. A Testület ezért arra ösztönzi a belga felügyeleti hatóságot, hogy törölje a fenti utalást.

41. Továbbá, tekintettel az „elégletes pénzügyi forrásokra” való utalásra a belga felügyeleti hatóság 2.4. akkreditációs követelményében, a Testület úgy véli, hogy az elégletes pénzügyi és egyéb forrásokhoz társulniuk kell a magatartási kódex működéséhez szükséges eljárásoknak is. A Testület ezért arra ösztönzi a belga felügyeleti hatóságot, hogy módosítsa a magyarázó megjegyzést, és a fentieknek megfelelően egészítse ki az „eljárásokra” való utalással.
42. Végezetül, az alvállalkozók tekintetében, a belga felügyeleti hatóság 10.2. akkreditációs követelménye szerint „az ellenőrző szervezetnek azonosítania kell valamennyi alvállalkozót, amikor kérelmezi az akkreditációját”. A Testület szerint az alvállalkozók felsorolása kevésbé lényeges, mint a tényleges feladataik és szerepük. A Testület ezért arra ösztönzi a belga felügyeleti hatóságot, hogy módosítsa a megfogalmazást, és mondja ki, hogy az ellenőrző szervezet meg fogja határozni az alvállalkozók feladatait és szerepét.

3 KÖVETKEZTETÉSEK/AJÁNLÁSOK

43. A belga felügyeleti hatóság által kidolgozott akkreditációs követelmények tervezete az ellenőrző szervezetek akkreditálása során nem egységes alkalmazást eredményezhet, ezért a következő módosításokra van szükség:
44. Általános észrevételként a Testület azt ajánlja, hogy a belga felügyeleti hatóság
 1. kövesse az iránymutatás 12. szakaszában meghatározott felépítést;
 2. a 3.2., 5.2. és 6.2. követelményben megfelelően hivatkozzon „a magatartási kódexhez várhatóan csatlakozók számára és méretére”, hogy összhangba hozza a szöveget az iránymutatással, illetve nagyobb rugalmasságot tegyen lehetővé.
45. A függetlenség tekintetében a Testület azt ajánlja, hogy a belga felügyeleti hatóság
 1. az említett négy területnek megfelelően dolgozza ki részletesebben az ellenőrző szervezet pártatlanságára és függetlenségére vonatkozó követelményeket;
 2. szilárdítsa meg az elszámoltathatóságra vonatkozó követelményeket oly módon, hogy jobban érthető legyen ennek tartalma az ellenőrző szervezet függetlenségével kapcsolatban, és hozzon több példát arra, hogy milyen bizonyítékot nyújthatnak be az ellenőrző szervezetek;
 3. az iránymutatásnak megfelelően fogalmazza át a 3.1. követelményt, és egészítse ki azzal, hogy az ellenőrző szervezet olyan személyzettel is rendelkezhet, amelyet a kódextól független más szervezet választott;
 4. törölje a 4.3. követelményt vagy módosítson a megfogalmazásán, és vagy általános szinten utaljon az ellenőrző szervezet feladataira, vagy pontosítsa azokat az általános adatvédelmi rendelet 83. cikke (4) bekezdésének c) pontjára hivatkozva.
46. Az összeférhetetlenség tekintetében a Testület azt ajánlja, hogy a belga felügyeleti hatóság

1. módosítsa az akkreditációs követelmények tervezetét, és egészítse ki azzal, hogy nemcsak a személyzetével, hanem magával az ellenőrző szervezettel kapcsolatos összeférhetetlenséget is kerülni kell;
 2. módosítsa a szöveget az iránymutatásnak megfelelően, és vegye fel a követelmények közé azon kötelezettséget, hogy az ellenőrző szervezetnek tartózkodnia kell minden olyan tevékenységtől, amely nem egyeztethető össze a feladataival és kötelezettségeivel, illetve semmilyen személytől, szervezettől vagy társulástól sem kérhet vagy fogadhat el utasítást.
47. A bevált eljárások és struktúrák tekintetében a Testület azt ajánlja, hogy a belga felügyeleti hatóság
1. törölje a 6.3. követelményt.
48. Az átlátható panaszkezelés tekintetében a Testület azt ajánlja, hogy a belga felügyeleti hatóság
1. hivatkozzon a szankciók azon felsorolására, amelyet a magatartási kódex határoz meg arra az esetre vonatkozóan, ha az érintett adatkezelők vagy adatfeldolgozók megsértik a kódexet;
 2. az iránymutatásnak megfelelően dolgozza át az akkreditációs követelmények szövegét, hogy biztosítsa a határozatok vagy az ezekre vonatkozó általános információk nyilvános hozzáférhetőségét;
 3. határozza meg, hogy milyen információkat köteles közzétenni az ellenőrző szervezet, amennyiben a belga felügyeleti hatóság úgy dönt, hogy a panaszkezelési eljárás átláthatóságának biztosítása érdekében az ezzel összefüggésben hozott döntések összefoglalójának közzétételére kötelezi az ellenőrző szervezetet.
49. A belga felügyeleti hatósággal folytatott kommunikáció tekintetében a Testület azt ajánlja, hogy a belga felügyeleti hatóság
1. a 8.2. követelményben a jelentős változások felsorolását egészítse ki a kódexhez csatlakozók számában történt változásokkal;
 2. a 8.3. követelmény utolsó két pontjában megfelelően hivatkozzon a magában a kódexben meghatározott szabályokra és eljárásokra.

4 ZÁRÓ MEGJEGYZÉSEK

50. E vélemény címzettje a belga felügyeleti hatóság, és a véleményt az általános adatvédelmi rendelet 64. cikke (5) bekezdésének b) pontja szerint nyilvánosságra kell hozni.
51. Az általános adatvédelmi rendelet 64. cikkének (7) és (8) bekezdése szerint a felügyeleti hatóság a vélemény kézhezvételét követő két héten belül elektronikus úton közli az elnökkel, hogy a határozattervezetet változatlan formában fenntartja-e, vagy pedig módosítani fogja. Ugyanezen határidőn belül elküldi a módosított határozattervezetet, vagy ha nem kíván a Testület véleménye alapján eljárni, közli a releváns indokokat, amelyek miatt egészében vagy részben nem kíván e vélemény alapján eljárni. A felügyeleti hatóság – az általános adatvédelmi rendelet 70. cikke (1) bekezdésének y) pontja szerinti, az egészségügyi mechanizmus keretében hozott határozatokról vezetett nyilvántartásba való felvétel céljából – közli a Testülettel jogerős döntését.

Az Európai Adatvédelmi Testület részéről

Elnök

(Andrea Jelinek)